

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 15. července 2010 (20.07)
(OR. en)**

12208/10

**Interinstitucionální spis:
2010/0210 (COD)**

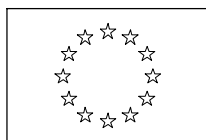
**MIGR 66
SOC 461
CODEC 689**

NÁVRH

Odesílatel:	Evropská komise
Ze dne:	13. července 2010
Předmět:	Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem sezónního zaměstnání

Delegace naleznou v příloze návrh Komise podaný s průvodním dopisem Jordiho AYETA PUIGARNAUA, ředitele, pro Pierra de BOISSIEUA, generálního tajemníka Rady Evropské unie.

Příloha: KOM(2010) 379 v konečném znění

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 13.7.2010
KOM(2010) 379 v konečném znění

2010/0210 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

**o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem sezónního
zaměstnání**

{SEK(2010) 887}

{SEK(2010) 888}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Tento návrh tvoří součást úsilí Evropské unie o vývoj komplexní přistěhovalecké politiky. Haagský program z listopadu 2004 uznal, že „legální migrace bude hrát důležitou roli v posilování znalostní ekonomiky v Evropě, podporování hospodářského rozvoje, a přispěje tak k provádění Lisabonské strategie“, a požádal Komisi, aby předložila plán politiky pro oblast legální migrace, „včetně postupů pro přijímání, které umožní rychle reagovat na proměnlivé požadavky trhu práce na migrující pracovní síly“.

Následné sdělení Komise z prosince 2005 s názvem Plán politiky v oblasti legální migrace (KOM(2005) 669) stanovilo přijetí pěti legislativních návrhů o přistěhovaleckých pracovních silách v letech 2007 až 2009, včetně návrhu směrnice o podmínkách vstupu a pobytu sezónních pracovníků.

Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu přijatý Evropskou radou ve dnech 15. a 16. října 2008 vyjadřuje závazek Evropské unie a jejích členských států vést spravedlivou, účinnou a důslednou politiku, která bude reagovat na výzvy a příležitosti, jež představuje migrace.

Stockholmský program, který Rada přijala ve dnech 10.–11. prosince 2009, zdůraznil závazek Komise a Rady týkající se provádění Plánu politiky v oblasti legální migrace.

Návrh týkající se vysoce kvalifikovaných pracovníků („modrá karta EU“) a návrh všeobecné rámcové směrnice byly předloženy v říjnu 2007¹. Rada přijala první návrh dne 25. května 2009, druhý návrh se v současné době projednává v Evropském parlamentu a Radě. Obě znění vylučují sezónní pracovníky ze své oblasti působnosti.

Stávající návrh reaguje na výše uvedené politické mandáty a jeho cílem je přispět k provádění strategie Evropa 2020 a k účinnému řízení migračních toků pro konkrétní kategorii dočasně sezónní migrace. Stanoví spravedlivá a transparentní pravidla pro přijetí a pobyt a současně zajišťuje stimuly a ochranná opatření, jejichž cílem je zabránit, aby se dočasný pobyt stal trvalým.

• Obecné souvislosti

Ekonomiky Evropské unie se potýkají se strukturální potřebou sezónních pracovníků, přičemž se očekává, že počet pracovníků z EU, kteří by tyto potřeby pokryli, bude stále nižší. Co se týká budoucího nedostatku kvalifikovaných pracovníků v EU, tradiční odvětví budou hrát i nadále důležitou úlohu a strukturální potřeba pracovních sil s nízkou kvalifikací se pravděpodobně bude nadále zvyšovat. Je třeba zdůraznit, že v rámci EU existuje trvalejší potřeba nekvalifikovaných pracovníků. Podle předpokladů bude stále

¹ KOM(2007) 637 a 638 ze dne 23. října 2007.

obtížnější pokrýt tyto potřeby pracovníky ze členských států EU, a to hlavně z toho důvodu, že tito pracovníci považují sezónní práci za neatraktivní.

Dále existují významné důkazy, že určití sezónní pracovníci ze třetích zemí čelí vykořisťování a pracovním podmínkám, jež nevyhovují normám, které mohou ohrozit jejich zdraví a bezpečnost.

A konečně, hospodářská odvětví, jež jsou charakterizována velkým počtem sezónních pracovníků – zejména zemědělství, zahradnictví a cestovní ruch – jsou opakovaně uváděna jako odvětví, ve kterých existuje největší tendence zaměstnávat neoprávněně pobývající státní příslušníky třetích zemí.

• **Platné předpisy v oblasti návrhu**

Jediným stávajícím nástrojem na úrovni Evropské unie, který se také zabývá podmínkami pro přijetí sezónních pracovníků, je usnesení Rady z roku 1994 „o omezeních přijímání státních příslušníků třetích zemí na území členských států za účelem zaměstnání“² přijaté podle článku K.1 Smlouvy. Toto usnesení zahrnuje prvky pro definici pojmu sezónní pracovníci (pracovníci, kteří vykonávají jasně vymezenou práci, přičemž běžně pokrývají tradiční potřeby v dotyčném členském státě). Stanoví také maximální délku pobytu na šest měsíců v každém dvanáctiměsíčním období a vylučuje prodloužení pobytu pro odlišný typ zaměstnání.

Vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí je stanoven v nařízení Rady (ES) č. 1030/2002, které členským státům umožňuje uvést v jednotném vzoru všechny další informace, „zejména informace o tom, zda je dotyčné osobě povoleno pracovat“. Stávající návrh vychází ze zmíněného nařízení do té míry, že členským státům ukládá povinnost uvádět informace týkající se pracovního povolení v rámci jednotného vzoru, a to bez ohledu na právní základ přijetí na jejich území.

• **Soulad s ostatními politikami a cíli EU**

Ustanovení v tomto návrhu jsou v souladu s cíli sdělení Komise o podpoře slušné práce pro všechny (KOM (2006) 249) a cíli Strategie Evropa 2020 a tyto cíle podporují. Stanovení rychlých a pružných postupů pro přijetí a zajištění právního postavení pro sezónní pracovníky může působit jako ochrana proti vykořisťování a také chrání občany EU, kteří jsou sezónními pracovníky, před nekalou hospodářskou soutěží.

Vzhledem k tomu, že se tento návrh zaměřuje především na odstranění chudoby a dosažení rozvojových cílů tisíciletí, je rovněž v souladu s rozvojovou politikou Evropské unie. Zejména jeho ustanovení o cirkulační migraci sezónních pracovníků mezi Evropskou unií a jejich domovskými zeměmi – sezónní pracovníci budou moci přijet do členského státu, vrátit se do své země a poté znovu přijet do členského státu – by usnadnila spolehlivé přílivy remitencí a přenos dovedností a investic. Vzhledem k tomu, že je tento typ migrace dočasný, neočekává se, že tato směrnice povede v rozvíjejících se nebo rozvojových zemích k odlivu mozků.

² Úř. věst. C 274, 19.9. 1996, s. 3.

Pokud jde o práva sezónních pracovníků ze třetích zemí v oblasti zaměstnání, je návrh v souladu s požadavkem, aby všechny politiky EU zajistily vysokou úroveň ochrany lidského zdraví. Zachovává zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie, zejména pokud jde o článek 12 o svobodě shromažďování a sdružování, čl. 21 odst. 2 o zákazu diskriminace, článek 31 o slušných a spravedlivých pracovních podmínkách, článek 34 o sociálním zabezpečení a sociální pomoci, článek 35 o zdravotní péči a článek 47 o právu na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces.

2. KONZULTACE ZÚČASTNĚNÝCH STRAN A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Konzultace zúčastněných stran

Zelená kniha o přístupu EU k řízení ekonomické migrace byla předmětem veřejné konzultace, která zahrnovala veřejné slyšení, jež se uskutečnilo dne 14. června 2005.

Další konzultace se konaly prostřednictvím seminářů a pracovních setkání. Členské státy byly konzultovány v rámci Výboru Komise pro přistěhovalectví a azyl. Prostřednictvím externí studie zadané na podporu posouzení dopadů se konaly dodatečné konzultace hlavních zúčastněných stran, a to pomocí dotazníků a pohovorů.

Analýza obdržených příspěvků odhalila obecnou podporu společné politiky Evropské Unie v oblasti ekonomického přistěhovalectví, přestože existují důležité rozdíly, co se týká přístupu, který se má zaujmout, a očekávaného konečného výsledku. Objevily se některé prvky, jako je potřeba společných pravidel Evropské unie upravujících veškeré přistěhovalectví za účelem zaměstnání nebo alespoň podmínky pro přijetí některých klíčových kategorií ekonomických přistěhovalců, zejména vysoce kvalifikovaných pracovníků a sezónních pracovníků. Tyto dvě kategorie byly pro konkurenceschopnost Evropské unie považovány za velmi důležité. Dalším jasným požadavkem bylo navrhnout jednoduchá, nebyrokratická a pružná řešení. Vzhledem k tomu, že velký počet členských států nebyl nakloněn horizontálnímu přístupu, měla Komise za to, že odvětvový přístup je vhodnější, neboť by lépe odpovídal požadavkům na pružnost.

• Sběr a využití výsledků odborných konzultací

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

• Posouzení dopadů

Byly zvažovány následující možnosti:

Možnost č. 1 – zachování současného stavu. Současný vývoj v členských státech a na úrovni EU by pokračoval ve stávajícím právním rámci. Zaměstnavatelé budou mít určité povinnosti vyplývající ze směrnice o sankcích vůči zaměstnavatelům přijaté dne 18. června 2009, zejména pokud jde o poskytování informací orgánům a o sankce v případě nezákonného zaměstnávání. Účinek této možnosti by byl omezený.

Možnost č. 2 – směrnice o podmínkách vstupu a pobytu sezónních pracovníků a právech. Byla by zavedena společná pravidla, včetně definice sezónní práce, kritérií pro přijetí, maximální doby pobytu sezónních pracovníků a ustanovení o rovném zacházení jako se sezónními pracovníky ze členských států EU, co se týká určitých sociálně-ekonomických

práv, jako je svoboda sdružování, právo na sociální zabezpečení atd. Tato možnost by přispěla k vytvoření společného právního rámce platného pro všechny zaměstnavatele v EU a k zamezení vykořisťování. Sezónní pracovníci by se však nadále potýkali s rozdílnými a složitými postupy pro vstup.

Možnost č. 3 – směrnice, která stanoví společné postupy pro přijetí. Jako doplněk k možnosti č. 2 by pro sezónní pracovníky ze třetích zemí bylo zavedeno jediné povolení k výkonu práce a k pobytu, které by bylo vydáváno v rámci sjednoceného postupu. Byla by vypracována ustanovení pro zjednodušení opětovného vstupu sezónního pracovníka v následujících sezónách. Postupy pro najímání pracovníků by byly účinnější a zaměstnavatelé v EU by mohli lépe předvídat dostupnost pracovních sil.

Možnost č. 4 – směrnice o opatřeních pro zajištění účinného návratu. Opatření by zahrnovala omezení délky pobytu a výslovnou povinnost návratu na konci období. Do jisté míry by bylo zamezeno překročení doby povoleného pobytu sezónními pracovníky. Účinky na fungování trhu práce Evropské unie by byly okrajové. Sezónní pracovníci by se nadále potýkali s rozdílnými a složitými postupy pro vstup.

Možnost č. 5 – komunikace, koordinace a spolupráce mezi členskými státy. Nebyly by zavedeny žádné nové právní předpisy, ale prováděly by se doplňkové a podpůrné činnosti s cílem sblížit postupy členských států. Účinky by byly omezené, jelikož opatření by nebyla závazná; potenciální sezónní pracovníci a jejich potenciální zaměstnavatelé by se nadále potýkali s řadou různých pravidel pro přijetí a sezónním pracovníkům by byla během jejich pobytu přiznávána různá práva.

Z porovnání uvedených možností a jejich dopadů vyplývá, že upřednostňovanou možností je kombinace možností 2, 3 a 4. Společné normy pro přijetí se zjednodušenými postupy pro vstup a výhled návratu v následující sezóně (možnosti 2 a 3) zajistí pružné přijímání, které umožní trh práce Evropské unie obohatit nezbytnými zdroji. Prvky z možnosti 4 by měly pomoci zajistit návrat sezónního pracovníka, a zabránit tak překročení doby povoleného pobytu.

Komise provedla posouzení dopadů uvedené v pracovním programu, které je přístupné na [...*bude doplněno*].

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

• Shrnutí navrhovaných opatření

Návrh vytváří zrychlený postup pro přijetí sezónních pracovníků ze třetích zemí na základě společné definice a společných kritérií, zejména existence pracovní smlouvy či závazné pracovní nabídky, která uvádí plat odpovídající minimální úrovni či tuto úroveň přesahující. Sezónním pracovníkům bude vydáno povolení k pobytu, které jim umožní pracovat po stanovenou maximální dobu za kalendářní rok. Je také vytvořeno ustanovení pro zjednodušení opětovného vstupu sezónního pracovníka v následující sezóně.

Aby bylo zabráněno vykořisťování a ochráněna bezpečnost a zdraví sezónních pracovníků ze třetích zemí, jasně se vymezí právní ustanovení platná pro pracovní podmínky. Zaměstnavatelé také musejí doložit, že sezónnímu pracovníku bude v průběhu

jeho pobytu poskytnuto vhodné ubytování a že mu bude umožněno zjednodušené podání jeho stížnosti.

Aby se zabránilo překročení doby povoleného pobytu sezónními pracovníky ze třetích zemí, je stanovena maximální délka pobytu za kalendářní rok, jakož i výslovná povinnost návratu po tomto období; neexistuje možnost změny postavení.

- **Právní základ**

Tento návrh se týká podmínek vstupu a pobytu, jakož i norem pro vydávání povolení k pobytu členskými státy a definice práv státních příslušníků třetích zemí oprávněně pobývajících v členském státě. V důsledku toho je vhodným právním základem čl. 79 odst. 2 písm. a) a b) Smlouvy o fungování EU.

- **Zásada subsidiarity**

Zásada subsidiarity se uplatní. Tato zásada vyžaduje, aby Unie přijímala opatření v oblastech sdílené pravomoci pouze tehdy a do té míry, pokud „cílů zamýšlené činnosti nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy na úrovni ústřední, regionální či místní, ale spíše jich, z důvodu jejího rozsahu či účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie“ (čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii).

Oprávněnost opatření Evropské unie v této oblasti vyplývá z následujících skutečností:

- Potřeba sezónních pracovníků je běžným jevem ve většině členských států. Ačkoliv pracovníci ze třetích zemí vstupují do konkrétního členského státu v rámci Evropské unie, mohlo by rozhodnutí členského státu o právech státních příslušníků třetích zemí navíc ovlivnit další členské státy a možná také vyvolat narušení migračních toků.
- Schengenský prostor bez vnitřních hranic vyžaduje společnou disciplínu (společná minimální pravidla) za účelem snížení rizika překročení doby povoleného pobytu a rizika nedovoleného vstupu, jejichž příčinou nebo důsledkem mohou být volná a rozdílná pravidla pro přijetí sezónních pracovníků.
- Pracovní podmínky, jež nevyhovují normám, a vykořisťování sezónních pracovníků ze třetích zemí je nutno odstranit přiznáním určitých sociálně-ekonomických práv v závazném, a tudíž vymahatelném nástroji na úrovni EU. To je v souladu s výzvou ze zasedání Evropské rady v Tampere v roce 1999, která se týkala přiznání spravedlivého zacházení a bezpečného právního postavení ve prospěch státních příslušníků třetích zemí.
- Pokud jde o vnější aspekty migrační politiky, nástroj Evropské unie týkající se sezónních pracovníků je rozhodující pro účinnou spolupráci se třetími zeměmi a pro další prohloubení globálního přístupu, a to ze dvou důvodů: zaprvé by takový nástroj umožnil Evropské unii odstranit překážky v oblasti legální migrace pracovníků s nízkou kvalifikací či pracovníků nekvalifikovaných a zadruhé by jím bylo možné posílit závazek třetích zemí vypořádat se s nedovoleným přistěhovalectvím.

Z toho vyplývá, že stávající návrh je v souladu se zásadou subsidiarity.

Návrh dále v souladu s čl. 79 odst. 5 Smlouvy o fungování EU respektuje právo členských států určit počet ekonomických migrantů, kteří na jejich území přicházejí ze třetích zemí. Je tudíž na příslušném členském státu, aby posoudil, zda je pro něj z hospodářského hlediska nutné přijmout sezónní pracovníky ze třetích zemí.

- **Zásada proporcionality**

Zásada proporcionality se uplatní. Podle této zásady „nepřekročí obsah ani forma činnosti Unie rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv“ (čl. 5 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie).

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z následujících důvodů:

- Zvoleným nástrojem je směrnice, která poskytuje členským státům vysoký stupeň pružnosti, pokud jde o provádění. Forma činnosti nepřekročí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cíle, kterým je účinná regulace sezónních migračních toků. Nezávazná opatření by měla příliš omezený účinek, neboť potenciální sezónní pracovníci ze třetích zemí a jejich potenciální zaměstnavatelé by se nadále potýkali s řadou různých pravidel pro vstup a pobyt a sezónním pracovníkům by byla během jejich pobytu přiznávána různá práva.
- Obsah činnosti nepřekročí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení výše uvedeného cíle. Navrhovaná pravidla se týkají podmínek pro přijetí, postupů a povolení, jakož i práv sezónních pracovníků, což jsou oblasti, které představují prvky společné přistěhovalecké politiky podle článku 79 Smlouvy o fungování Evropské unie. Návrh představuje poměrně malou změnu současného stavu, pokud jde o požadované legislativní opatření a zátěž potenciálních zaměstnavatelů. Zátěž vyplývající z potřeby vytvořit konkrétní (konkrétnější) pravidla se v některých členských státech možná zvýší, je to však opodstatněno vzhledem k cílům tohoto návrhu a ke strukturální poptávce po této kategorii pracovníků ze třetích zemí. Jak je uvedeno výše, je na členských státech, aby stanovily počty přijatých sezónních pracovníků, kteří jsou státními příslušníky třetí země.

- **Volba nástrojů**

Navrhovaný nástroj: směrnice.

Směrnice je pro toto opatření vhodným nástrojem, protože stanoví závazné minimální normy, ale zároveň poskytuje členským státům nutnou pružnost s ohledem na potřeby trhu práce a stávající právní rámec.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet EU.

5. DALŠÍ INFORMACE

- **Ustanovení o revizi**

Návrh obsahuje ustanovení o revizi.

- **Srovnávací tabulka**

Členské státy musejí sdělit Komisi znění vnitrostátních ustanovení, kterými se směrnice provádí, a poskytnout srovnávací tabulku mezi těmito ustanoveními a směrnicí.

- **Podrobné vysvětlení návrhu**

Kapitola I: Všeobecná ustanovení

Článek 1

Účelem návrhu je zavést zvláštní postup pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o pobyt v Evropské unii za účelem sezónního zaměstnání, a určit práva sezónních pracovníků.

Článek 2

Ustanovení návrhu se vztahuje pouze na státní příslušníky třetích zemí, kteří pobývají mimo území členských států. Neexistuje žádné ustanovení týkající se žádostí o zaměstnání jako sezónní pracovník pocházející z členského státu. Proto není nutné poskytovat výjimky z oblasti působnosti návrhu pro určité kategorie státních příslušníků třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v členském státě.

Nebude tím však dotčeno právo státních příslušníků třetích zemí – již oprávněně pobývajících v členském státě – na uplatnění jejich práva na práci, včetně práva na sezónní zaměstnání. Takové právo nebude uplatněno podle podmínek stanovených v tomto návrhu.

Návrh se nepoužije na státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou vysláni podniky usazenými v členském státě v rámci poskytování služeb v souladu se směrnicí 96/71/ES.

Článek 3

Pojem sezónní práce se od pravidelné, trvalé práce liší zejména větší potřebou pracovních sil spojenou s nějakou událostí nebo typem událostí, jako je období sadby nebo sklizně v zemědělství nebo období dovolených v cestovním ruchu, včetně událostí, festivalů, přehlídek konaných každý druhý rok či dlouhodobých kulturních výstav.

Členské státy mohou určit konkrétní odvětví hospodářství, která splňují výše uvedená kritéria pro sezónní práci.

Článek 4

Návrh umožňuje členským státům udělit příznivější podmínky pouze ve vztahu k určitým specifickým ustanovením, která se týkají procesních záruk, úrovně práv udělených sezónním pracovníkům, jakož i ustanovením týkajícím se ubytování a zjednodušeného podávání stížností.

Kapitola II: Podmínky pro přijetí

Článek 5

Tento článek stanoví kritéria, jež musí sezónní pracovník, který je státním příslušníkem třetí země, a jeho zaměstnavatel splnit. Vzhledem k tomu, že přijímání určuje poptávka, musí být předložena pracovní smlouva nebo závazná pracovní nabídka. Považovalo se za nutné požadovat uvedení úrovně odměny v pracovní smlouvě nebo závazné pracovní nabídce, aby mohly příslušné orgány posoudit, zda je navrhovaná odměna srovnatelná s odměnou vyplácenou za příslušnou činnost v dotyčném členském státě. To je zásadní, aby se zabránilo nespravedlivé výhodě pro zaměstnavatele a vykořisťujícím pracovním podmínkám pro sezónního pracovníka.

Pracovní smlouva musí také uvádět počet pracovních hodin za týden nebo za měsíc. Tento požadavek by měl:

- zajistit, aby zaměstnavatelé požadovali sezónní pracovníky ze třetích zemí pouze v případě skutečné hospodářské potřeby (dostatečné zaměstnanecké kapacity),
- sloužit jako záruka určité, pevné úrovně odměny pro sezónní pracovníky a případně dalších souvisejících pracovních podmínek, například pojištění,
- umožnit účinnou kontrolu ze strany příslušných orgánů prováděnou před přijetím,
- žádost musí rovněž zahrnovat doklad od zaměstnavatele, že se příslušnému sezónnímu pracovníku dostane vhodného ubytování.

Články 6 a 7

Návrh nezakládá právo na přijetí. Tato ustanovení stanoví povinné a možné důvody pro zamítnutí, stejně jako pro odnětí povolení a neprodloužení jeho platnosti, včetně nesplnění kritérií pro přijetí, existence kvót a možnosti, aby členské státy provedly test trhu práce.

Zásada preference EU vyjádřená v příslušných ustanoveních aktů o přistoupení z let 2003 a 2005 představuje primární právo EU, a proto musí být směrnice uplatňována v souladu s akty o přistoupení těmi členskými státy, které stále využívají přechodná ujednání.

Kapitola III: Postup a povolení

Článek 8

Členské státy musejí zajistit, aby byly potenciálním sezónním pracovníkům ze třetích zemí a jejich zaměstnavatelům zpřístupněny relevantní informace o podmínkách vstupu a pobytu, včetně práv přiznaných sezónním pracovníkům ze třetích zemí, a informace o všech podpůrných dokladech nutných pro podání žádosti.

Článek 9

Členské státy jsou povinny určit, zda musejí být žádosti podány státním příslušníkem třetí země nebo jeho potenciálním zaměstnavatelem.

Členské státy jsou rovněž povinny určit příslušný orgán pověřený přijímáním žádostí a vydáváním povolení. Tímto určením není dotčena úloha a povinnosti dalších vnitrostátních orgánů s ohledem na posouzení žádosti a rozhodnutí o ní. Toto určení přijímat žádosti a vydávat povolení by dále nemělo bránit členským státům ve jmenování jiných orgánů, u kterých může státní příslušník třetí země nebo jeho potenciální zaměstnavatel podat žádost (např. konzulární úřady) a které jsou oprávněny vydávat povolení.

Žádost o pobyt a práci sezónního pracovníka musí být podána v rámci sjednoceného postupu pro podání žádosti.

Článek 10

Státním příslušníkům třetích zemí, o kterých dotyčný členský stát rozhodl kladně, musí být vystaveno povolení sezónního pracovníka.

Povolení k pobytu obsahující údaj „sezónní pracovník“ musí umožnit pobyt i výkon specifické sezónní práce, ke které je pracovník oprávněn, aniž by k tomu potřeboval dodatečné povolení, zejména pracovní povolení. V případě pobytů do tří měsíců musejí tedy členské státy vydat víza, která budou sezónního pracovníka rovněž opravňovat k výkonu konkrétního zaměstnání, pro něž byl přijat.

Článek 11

Maximální doba pobytu je stanovena na šest měsíců v každém kalendářním roce. Takové přísné omezení délky pobytu by mělo přispět k zajištění toho, aby zaměstnání pracovníků přijatých podle této směrnice, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, skutečně spočívalo ve výkonu práce sezónního, a nikoli trvalého charakteru.

Výslovně se stanoví, že v rámci maximální délky pobytu je možno prodloužit smlouvu nebo změnit zaměstnavatele nabízejícího sezónní práci. To je důležité z toho důvodu, že sezónní pracovníci, kteří jsou vázáni na jednoho zaměstnavatele, mohou čelit riziku zneužívání. Možnost prodloužení délky pobytu v rámci stanoveného časového úseku může rovněž snížit riziko překročení doby povoleného pobytu. Prodloužením délky pobytu mohou být nakonec umožněny i vyšší výdělků a remitence zasílané sezónními pracovníky ze třetích zemí, což může zase přispět k rozvoji jejich zemí původu.

Článek 12

Účelem tohoto ustanovení je podpořit cirkulační migraci sezónních pracovníků, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, tj. pohyb mezi třetí zemí a Evropskou unií za účelem dočasného pobytu a práce v Evropské unii. Takový typ migrace bude potenciálně přínosný pro zemi původu, hostitelkou zemi Evropské unie a samotného sezónního pracovníka. Členské státy mají tedy možnost buď vydat povolení na více sezón, nebo použít zjednodušený postup. Povolení na více sezón zahrnují až tři sezóny, a jsou tak vhodná pro odvětví, kde potřeby trhu práce zůstávají stabilní po určité období.

Státnímu příslušníku třetí země, který nesplnil povinnosti spojené s předchozím pobytem za účelem sezónní práce, může být odepřeno přijetí za účelem sezónní práce po dobu jednoho následujícího roku nebo několika následujících let.

Vůči zaměstnavateli, který nesplnil povinnosti vyplývající z pracovní smlouvy, musí být uplatněny sankce a musí mu být odepřena možnost zažádat o sezónní pracovníky po dobu nejméně jednoho roku.

Článek 13

Pro posouzení žádostí je stanoven zrychlený postup (30 dnů). Procesní záruky zahrnují možnost právního napadení rozhodnutí, kterým se žádost zamítá, a požadavek, aby orgány takovéto rozhodnutí odůvodnily.

Článek 14

Členské státy musejí zaměstnavatelům sezónních pracovníků uložit povinnost prokázat, že sezónní pracovník bude ubytován tak, aby byla zajištěna přiměřená životní úroveň. To zahrnuje případy, kdy má zaměstnavatel poskytnout ubytování a kdy má být ubytování poskytnuto třetí stranou.

Kapitola IV: Práva

Článek 15

Povolení sezónního pracovníka svého držitele opravňuje ke vstupu a pobytu na území členského státu, který povolení vydal, a k výkonu zaměstnání, které může na základě tohoto povolení vykonávat.

Článek 16

Tento článek vymezuje pracovní podmínky, včetně požadavků týkajících se odměňování, propouštění, zdraví a bezpečnosti na pracovišti, jež se vztahují na sezónní pracovníky a mají zaručit právní jistotu.

Tento článek rovněž přiznává práva sezónním pracovníkům ze třetích zemí tím, že stanoví oblasti, ve kterých by mělo být formou minimálních požadavků zajištěno rovné zacházení jako s vlastními státními příslušníky, aniž by bylo dotčeno právo členských států přijmout nebo zachovat ustanovení, jež jsou příznivější. Rovné zacházení se tak použije ve vztahu ke svobodě sdružování, spolčování a členství v odborových organizacích.

Ustanovení o rovném zacházení se použijí také na sociální zabezpečení a zahrnují dávky uvedené v článku 3 nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení. Cílem těchto ustanovení je zavést společná pravidla v rámci Evropské unie; uznat, že sezónní pracovníci, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí a kteří legálně pracují v členském státě, přispívají svou prací a daněmi, které platí, k prosperitě evropského hospodářství; a sloužit jako ochrana vedoucí ke snížení nekalé hospodářské soutěže mezi vlastními státními příslušníky a státními příslušníky třetích zemí, která může být důsledkem možného vykořisťování státních příslušníků třetích zemí.

Článek 17

Aby bylo vymáhání práva účinnější, měly by být zavedeny mechanismy podávání stížností. Ty by měly být dostupné nejen pro sezónní pracovníky ze třetích zemí, ale také

pro určené třetí strany. Existují totiž důkazy naznačující, že sezónní pracovníci buď často nemají povědomí o existenci takových mechanismů, nebo váhají, zda je mají svým jménem využívat, protože se obávají důsledků z hlediska budoucích možností zaměstnání. Srovnatelné ustanovení je uvedeno v čl. 9 odst. 2 směrnice 2000/78/ES, kterou se stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání.

Kapitola V: Závěrečná ustanovení

Tato kapitola upravuje povinnosti členských států, pokud jde o sdílení relevantních statistických údajů a informací vyplývajících z provedení směrnice. Uvádí rovněž povinnosti Evropské komise týkající se podávání zpráv a stanoví datum vstupu směrnice v platnost.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem sezónního zaměstnání

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na její čl. 79 odst. 2 písm. a) a b),

s ohledem na návrh Evropské komise³,

po předání návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁴,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů⁵,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Za účelem postupného vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva Smlouva stanoví opatření, která se mají přijmout v oblastech azylu, přistěhovalectví a ochrany práv státních příslušníků třetích zemí.
- (2) Haagský program přijatý Evropskou radou ve dnech 4. a 5. listopadu 2004 uznal, že legální migrace bude hrát důležitou roli v podporování hospodářského rozvoje, a požádal Komisi, aby předložila plán politiky pro oblast legální migrace, včetně postupů pro přijetí, které umožní rychle reagovat na proměnlivé požadavky trhu práce na migrující pracovní síly.
- (3) Evropská rada ze 14. a 15. prosince 2006 se dohodla na řadě kroků pro rok 2007, jež zahrnují rozvoj dobře řízených politik v oblasti legálního přistěhovalectví, které plně respektují vnitrostátní pravomoci, aby tak pomohla členským státům pokrýt stávající a budoucí potřeby pracovních sil. Vyzvala také k prozkoumání prostředků k usnadnění dočasné migrace.
- (4) Evropský pakt o přistěhovalectví a azylu přijatý Evropskou radou ve dnech 15. a 16. října 2008 vyjadřuje závazek Evropské unie a jejích členských států vést

³ Úř. věst. C, , s. .

⁴ Úř. věst. C, , s. .

⁵ Úř. věst. C, , s. .

spravedlivou, účinnou a důslednou politiku, která bude reagovat na výzvy a příležitosti, jež představuje migrace. Pakt tvoří základ společné přistěhovalecké politiky vedené duchem solidarity mezi členskými státy a spolupráce se třetími zeměmi, jež vychází z řádného řízení migračních toků v zájmu nejen hostitelských zemí, ale také zemí původu a samotných migrantů.

- (5) Stockholmský program přijatý Evropskou radou ve dnech 10.–11. prosince 2009 uznává, že přistěhovalecké pracovní síly mohou přispět ke zvýšené konkurenceschopnosti a ekonomické vitalitě a že v kontextu značných problémů spojených s demografickým vývojem, které bude Evropská unie v budoucnosti řešit, a zvýšené poptávky po pracovní síle budou pružné politiky přistěhovalectví významným příspěvkem k hospodářskému rozvoji a výkonnosti Unie z dlouhodobého hlediska. Evropskou komisi a Evropskou radu vyzývá k pokračování v provádění Plánu politiky v oblasti legální migrace⁶.
- (6) Tato směrnice by měla přispět k účinnému řízení migračních toků pro konkrétní kategorii sezónní dočasné migrace stanovením spravedlivých a transparentních pravidel pro přijetí a pobyt při současném poskytnutí stimulů a záruk, jejichž cílem je zabránit, aby se dočasný pobyt stal trvalým. Pravidla stanovená směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí⁷ navíc přispějí k zamezení situace, kdy se z takového dočasného pobytu stává pobyt neoprávněný.
- (7) Směrnice by měla být uplatněna, aniž by byla dotčena zásada preference EU, co se týká přístupu na trh práce členských států, jak vyplývá z příslušných ustanovení aktů o přistoupení.
- (8) Tato směrnice by se neměla dotýkat práva členských států stanovovat objem vstupů státních příslušníků třetích zemí přicházejících ze třetích zemí na jejich území s cílem hledat tam práci jako sezónní pracovníci, jak je uvedeno v čl. 79 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie.
- (9) Touto směrnicí by neměly být dotčeny podmínky, pokud jde o poskytování služeb v rámci článku 56 Smlouvy o fungování Evropské unie. Zejména by touto směrnicí neměly být dotčeny pracovní podmínky, jež se podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb⁸ uplatní na pracovníky, kteří jsou vysláni podnikem usazeným v jednom členském státě za účelem poskytování služeb na území jiného členského státu.
- (10) Činnosti závislé na plynutí sezón lze typicky nalézt v odvětvích, jako je zemědělství (v období sadby či sklizně) nebo turistický ruch (v období dovolených).
- (11) Podání žádosti o přijetí jako sezónní pracovník by mělo být možné pouze tehdy, pobývá-li žadatel mimo území členských států.

⁶ KOM(2005) 669.

⁷ Úř. věst. 168, 30.6.2009, s. 24.

⁸ Úř. věst. 18, 21.1.1997, s. 1.

- (12) Směrnicí by neměla být dotčena práva státních příslušníků třetích zemí, kteří již za účelem zaměstnání oprávněně pobývají v jednom členském státě, pokud jim tato práva byla přiznána.
- (13) Tato směrnice by měla upravovat pružný systém pro vstup založený na poptávce a objektivních kritériích, jako je platná pracovní smlouva nebo závazná pracovní nabídka uvádějící úroveň odměny platné pro sezónní pracovníky v dotyčném odvětví.
- (14) Členské státy by měly mít možnost provést test, jenž by prokázal, že pracovní pozici nelze obsadit místní pracovní silou.
- (15) Stanovením sjednoceného postupu vedoucího k jednomu kombinovanému dokumentu, jež zahrnuje povolení k pobytu a pracovní povolení, by se mělo přispět ke zjednodušení pravidel, která jsou v členských státech v současnosti platná. Tím by nemělo být dotčeno právo členských států určit vnitrostátní orgány a způsoby, jakými by se měly tyto orgány zapojit do sjednoceného postupu v souladu s národními zvláštnostmi správní organizace a praxe.
- (16) Délka pobytu by měla být omezena na maximální dobu za kalendářní rok, což by mělo spolu s vymezením sezónní práce zajistit, že se jedná o práci skutečně sezónní povahy. Mělo by být stanoveno, že v rámci této maximální délky pobytu je možno prodloužit platnost smlouvy nebo změnit zaměstnavatele. To by mělo sloužit ke snížení rizik zneužívání, kterému mohou čelit sezónní pracovníci, pokud jsou vázáni na jednoho zaměstnavatele, a současně zajistit pružnou reakci na skutečné potřeby zaměstnavatelů, pokud jde o pracovní sílu.
- (17) Měla by být podpořena cirkulační migrace sezónních pracovníků, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí. Aby měli sezónní pracovníci výhledy zaměstnání v EU na více období než jednu sezónu a aby zaměstnavatelé EU mohli počítat se stabilnější a již vyškolenou pracovní silou, měla by být zajištěna možnost přístupu k sezónnímu zaměstnání během několika po sobě následujících let, buď prostřednictvím povolení sezónní práce na více sezón, nebo prostřednictvím zjednodušeného postupu. Tento postup by měl zahrnovat přednost před přijetím státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o přijetí jako sezónní pracovníci poprvé, nebo zkrácenou dobu zpracování nebo méně požadovaných dokladů.
- (18) Měl by být stanoven soubor pravidel upravujících postup posuzování žádostí o přijetí jako sezónní pracovník. Tyto postupy by měly být účinné a zvladatelné – při zohlednění normální pracovní zátěže správních orgánů členských států – i transparentní a spravedlivé, aby nabízely dotyčným osobám odpovídající právní jistotu.
- (19) Aby se zajistilo, že budou mít sezónní pracovníci během svého pobytu odpovídající ubytování za rozumnou cenu, měla by být stanovena povinnost zaměstnavatelů předložit doklady o ubytování, jež sami poskytují, či o ubytování poskytnutém třetími stranami.
- (20) Vzhledem k obzvláště zranitelnému postavení sezónních pracovníků, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, a dočasnému charakteru jejich pracovního zařazení, je třeba v zájmu zaručení právní jistoty jasně stanovit pracovní podmínky platné pro

tyto pracovníky. Toho lze dosáhnout tak, že se na tyto podmínky budou vztahovat obecně závazné nástroje – jako například právní předpisy či všeobecně použitelné kolektivní smlouvy – poskytující účinnou ochranu práv sezónních pracovníků ze třetích zemí.

- (21) Neexistuje-li systém, na jehož základě by bylo možné prohlásit všeobecnou použitelnost kolektivních smluv, členské státy mohou vycházet z kolektivních smluv, jež jsou obecně použitelné na všechny obdobné podniky v dané zeměpisné oblasti a v rámci daného povolání či odvětví, a/nebo z kolektivních smluv, které uzavřely nejrepresentativnější organizace zaměstnavatelů a organizace zaměstnanců na vnitrostátní úrovni a které jsou uplatňovány na celém území daného státu.
- (22) Sezónním pracovníkům, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, by se mělo dostat rovného zacházení, pokud jde o oblasti sociálního zabezpečení uvedené v článku 3 nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení. Tato směrnice by neměla přiznávat více práv, než jsou ta, která jsou již stanovena ve stávajících právních předpisech EU v oblasti sociálního zabezpečení státních příslušníků třetích zemí, v jejichž případě existují mezi členskými státy přeshraniční zájmy. Dále by tato směrnice neměla přiznávat práva ve vztahu k situacím, které přesahují oblast působnosti těchto právních předpisů EU, jako například v případě rodinných příslušníků pobývajících ve třetí zemi. Není tím dotčeno nediskriminační uplatňování vnitrostátních právních předpisů členskými státy, jež stanoví pravidla *de minimis* týkající se příspěvků do penzijních systémů.
- (23) Pro snadnější vymáhání práva by měly být příslušné určené třetí strany, jako jsou odbory nebo jiná sdružení, oprávněny podávat stížnosti, aby se zajistilo účinné uplatňování směrnice. To se považuje za nezbytné pro řešení situací, kdy sezónní pracovníci nevědí o existenci donucovacích mechanismů nebo kvůli obavám před možnými důsledky váhají, zda je mají svým jménem využívat.
- (24) Vzhledem k tomu, že cílů, tedy zavedení zvláštního postupu pro přijímání a přijetí podmínek týkajících se vstupu a pobytu za účelem sezónního zaměstnání státních příslušníků třetích zemí, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, a lze jich tedy lépe dosáhnout na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity, jak je stanoveno v článku 5 Smlouvy o fungování Evropské unie. V souladu se zásadou proporcionality, jak je stanovena v uvedeném článku, tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (25) Tato směrnice respektuje základní práva a zachovává zásady uznané zejména Listinou základních práv Evropské unie.
- (26) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irsku s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž by byl dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro ně není závazná, ani použitelná.
- (27) V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice, a proto pro něj není závazná, ani použitelná,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I VŠEOBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1 Předmět

Tato směrnice určuje podmínky vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání jako sezónní pracovníci a vymezuje práva sezónních pracovníků.

Článek 2 Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří pobývají mimo území členských států a žádají o přijetí na území členského státu za účelem zaměstnání jako sezónní pracovníci.
2. Tato směrnice se nevztahuje na sezónní pracovníky ze třetích zemí, kteří vykonávají činnosti jménem podniků usazených v jiném členském státě v rámci poskytování služeb ve smyslu článku 56 Smlouvy o fungování Evropské unie, včetně těch pracovníků, kteří jsou vysláni podniky usazenými v členském státě v rámci poskytování služeb v souladu se směrnicí 96/71/ES.

Článek 3 Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „státním příslušníkem třetí země“ každá osoba, která není občanem Evropské unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie;
- b) „sezónním pracovníkem“ státní příslušník třetí země, který si ponechává úřední pobyt ve třetí zemi, ale za účelem zaměstnání dočasně pobývá na území členského státu v odvětví činnosti závislé na plynutí sezón na základě jedné nebo více smluv na dobu určitou uzavřených přímo mezi státním příslušníkem třetí země a zaměstnavatelem usazeným v členském státě;
- c) „činností závislou na plynutí sezón“ činnost, která je vázána na určitou roční dobu podle typu nebo události, v jejímž průběhu jsou potřeby, pokud jde o pracovní sílu, daleko větší než u běžného typu činnosti;
- d) „povolením sezónního pracovníka“ povolení obsahující pojem „sezónní pracovník“, které svého držitele v souladu s touto směrnicí opravňuje k pobytu a práci na území členského státu;

- e) „sjednoceným postupem pro podání žádosti“ postup vedoucí k rozhodnutí o žádosti, a to na základě jedné žádosti, kterou podal státní příslušník třetí země za účelem získání oprávnění k pobytu a práci na území členského státu;
- f) „všeobecně použitelnou kolektivní smlouvou“ kolektivní smlouva, kterou musí dodržovat všechny podniky v dané zeměpisné oblasti a v rámci daného povolání či odvětví. Neexistuje-li systém, na jehož základě by bylo možné prohlásit všeobecnou použitelnost kolektivních smluv, členské státy mohou, pokud se tak rozhodnou, vycházet z kolektivních smluv, jež jsou obecně použitelné na všechny obdobné podniky v dané zeměpisné oblasti a v rámci daného povolání či odvětví, a/nebo z kolektivních smluv, které uzavřely nejrepresentativnější organizace zaměstnavatelů a organizace zaměstnanců na vnitrostátní úrovni a které jsou uplatňovány na celém území daného státu.

Článek 4 Příznivější ustanovení

1. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčena příznivější ustanovení:
 - a) právních předpisů Unie, včetně dvoustranných a mnohostranných dohod uzavřených mezi Unií nebo mezi Unií a jejími členskými státy na jedné straně a jednou nebo více třetími zeměmi na straně druhé;
 - b) dvoustranných nebo mnohostranných dohod uzavřených mezi jedním nebo více členskými státy a jednou nebo více třetími zeměmi.
2. Touto směrnicí není dotčeno právo členských států přijmout nebo ponechat v platnosti příznivější ustanovení pro osoby, na které se tato směrnice vztahuje, pokud jde o články 13 až 17 této směrnice.

KAPITOLA II PODMÍNKY PRO PŘIJETÍ

Článek 5 Kritéria pro přijetí

1. K žádostem o přijetí do členského státu se podle této směrnice přiloží následující dokumenty:
 - a) platná pracovní smlouva nebo, jak stanoví vnitrostátní právní předpisy, závazná pracovní nabídka, která je určena sezónnímu pracovníku v dotyčném členském státě, jehož zaměstnavatel je usazen v členském státě, a která uvádí úroveň odměny a počet pracovních hodin za týden nebo za měsíc a v případě potřeby další související pracovní podmínky;
 - b) platný cestovní doklad, jak stanoví vnitrostátní právní předpisy. Členské státy mohou požadovat, aby období platnosti cestovního dokladu zahrnovalo přinejmenším dobu platnosti povolení k pobytu;

- c) doklad o tom, že sezónní pracovník sjednal nemocenské pojištění na všechna rizika, proti nimž jsou běžně pojištěni státní příslušníci dotyčného členského státu, nebo o něj požádal, je-li tak uvedeno ve vnitrostátních právních předpisech, a to na období, během nichž nebudou v souvislosti s pracovní smlouvou či z důvodu pracovní smlouvy taková pojistná krytí ani odpovídající nároky na dávky přiznány;
 - d) doklad o ubytování stanovený v článku 14.
- 2. Členské státy požadují, aby měl sezónní pracovník v průběhu pobytu dostatečné prostředky na pokrytí svých potřeb a nemusel využívat systému sociální pomoci dotyčného členského státu.
 - 3. Státní příslušníci třetích zemí, u kterých se má za to, že představují hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví, nejsou pro účely této směrnice přijímáni.

Článek 6 *Důvody pro zamítnutí*

- 1. Členské státy zamítnou žádost o přijetí do členského státu pro účely této směrnice vždy, když nejsou splněny podmínky uvedené v článku 5 nebo když byly předložené dokumenty získány podvodně, padělány nebo pozměněny.
- 2. Členské státy mohou ověřit – zda by dotyčné volné pracovní místo nemohlo být obsazeno státními příslušníky daného členského státu nebo státními příslušníky jiného členského státu EU nebo státními příslušníky třetích zemí, kteří oprávněně pobývají v tomto členském státu a tvoří již součást trhu práce daného členského státu na základě právních předpisů EU nebo vnitrostátních právních předpisů – a žádost zamítnout.
- 3. Členské státy mohou žádost zamítnout, jestliže byly vůči zaměstnavateli za nenahlášenou práci a/nebo nezákonné zaměstnávání v souladu s vnitrostátním právem uplatněny sankce.
- 4. Členské státy mohou žádost zamítnout z důvodu počtu státních příslušníků třetích zemí, kteří byli na jejich území přijati.

Článek 7 *Odnětí povolení či neprodloužení jeho platnosti*

- 1. Členské státy odejmou povolení vydané na základě této směrnice nebo zamítnou prodloužení jeho platnosti v následujících případech:
 - a) pokud bylo získáno podvodně nebo bylo paděláno či pozměněno;
nebo
 - b) pokud držitel pobývá na daném území pro jiné účely než účely, pro které byl oprávněn k pobytu.

2. Členské státy mohou odejmout povolení vydané na základě této směrnice nebo zamítnout prodloužení jeho platnosti v následujících případech:
 - a) pokud nebyly splněny podmínky stanovené v článku 5 nebo již nejsou splněny nebo
 - b) z důvodů veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo veřejného zdraví.

KAPITOLA III POSTUP A POVOLENÍ

Článek 8 Přístup k informacím

Členské státy přijmou nezbytná opatření k zpřístupnění informací o podmínkách vstupu a pobytu, včetně práv a veškerých dokladů potřebných pro žádost o pobyt a práci na území členského státu jako sezónní pracovník.

Článek 9 Žádosti o přijetí

1. Členské státy určí, zda má být žádost podána státním příslušníkem třetí země nebo jeho zaměstnavatelem.
2. Členské státy určí orgán příslušný pro přijetí žádosti a vydání povolení sezónního pracovníka.
3. Žádost o pobyt a práci na území členského státu jako sezónní pracovník se podává v rámci sjednoceného postupu pro podání žádosti.
4. Dotyčný členský stát poskytne státnímu příslušníku třetí země, jehož žádost o přijetí byla akceptována, všechny prostředky pro získání požadovaného víza.

Článek 10 Povolení sezónního pracovníka

1. Sezónním pracovníkům, kteří splňují podmínky pro přijetí stanovené v článku 5 a o kterých příslušný orgán rozhodl kladně, se pro pobyty překračující tři měsíce vydává povolení sezónního pracovníka.
2. Povolení sezónního pracovníka vydávají příslušné orgány členských států, přičemž používají vzor stanovený v nařízení Rady (ES) č. 1030/2002⁹. V souladu s písm. a) bodem 6.4 přílohy tohoto nařízení členské státy uvedou slovo „sezónní pracovník“ v rubrice „druh povolení“.

⁹ Úř. věst. 157, 15.6.2002, s. 1.

3. Členské státy nevydávají držitelům povolení sezónního pracovníka žádné další dokumenty na důkaz toho, že mu byl poskytnut přístup na trh práce.

Článek 11 Délka pobytu

1. Sezónním pracovníkům se umožní pobyt v maximální délce šesti měsíců v každém kalendářním roce a poté se sezónní pracovníci vrátí do třetí země.
2. Ve lhůtě uvedené v odstavci 1 a za předpokladu, že jsou splněna kritéria článku 5, jsou sezónní pracovníci oprávněni svou smlouvu prodloužit nebo být zaměstnáni jako sezónní pracovníci u jiného zaměstnavatele.

Článek 12 Zjednodušení opětného vstupu

1. Členské státy buď:
 - a) vydají na základě žádosti maximálně tři povolení sezónního pracovníka zahrnující nejvíce tři následující sezóny v rámci jednoho správního aktu („povolení sezónní práce na více sezón“),

nebo
 - b) zajistí zjednodušený postup pro státní příslušníky třetích zemí, kteří byli do členského státu přijati jako sezónní pracovníci a kteří žádají, aby byli jako taková přijati v následujícím roce.
2. Členské státy zajistí, že:
 - a) státnímu příslušníku třetí země, který nesplnil povinnosti vyplývající z rozhodnutí o přijetí v průběhu předchozího pobytu jako sezónní pracovník, a zejména povinnost vrátit se do třetí země po skončení platnosti povolení, bude odepřena možnost být přijat jako sezónní pracovník po dobu jednoho následujícího roku nebo několika následujících let;
 - b) vůči zaměstnavateli, který nesplnil povinnosti vyplývající z pracovní smlouvy, budou uplatněny účinné, přiměřené a odrazující sankce. Takovým zaměstnavatelům bude odepřena možnost žádat o přidělení sezónního pracovníka po dobu jednoho následujícího roku nebo několika následujících let.

Článek 13 Procesní záruky

1. Příslušné orgány členského státu rozhodnou o žádosti a písemně, ve lhůtě 30 dnů od data podání úplné žádosti, to oznámí žadateli v souladu s postupy pro oznamování stanovenými vnitrostátními právními předpisy členského státu.

2. Jestliže informace dodané jako podklad žádosti nejsou dostačující, příslušné orgány žadatele v přiměřené lhůtě informují o dodatečně požadovaných informacích a stanoví přiměřenou lhůtu pro jejich poskytnutí.
3. Každé rozhodnutí, kterým se zamítá žádost, nebo každé rozhodnutí, kterým se zamítá prodloužení platnosti povolení nebo kterým se povolení odejímá, se písemně oznámí žadateli a je možné proti takovému rozhodnutí podat v souladu s vnitrostátním právem opravný prostředek v dotyčném členském státu. V oznámení se uvedou důvody takového rozhodnutí, možné opravné prostředky, které jsou k dispozici, a časová lhůta pro jejich podání.

Článek 14 *Ubytování*

Členské státy si od zaměstnavatelů sezónních pracovníků vyžádají, aby poskytly důkaz o tom, že sezónní pracovník bude mít ubytování, které zajišťuje přiměřenou životní úroveň. Jestliže jsou sezónní pracovníci povinni za takové ubytování zaplatit nájem, nebudou náklady na tento nájem nadměrné v porovnání s jejich platem.

KAPITOLA IV **PRÁVA**

Článek 15 *Práva plynoucí z povolení sezónního pracovníka / víza*

Po dobu platnosti povolení sezónního pracovníka požívá držitel tohoto povolení alespoň následujících práv:

- a) práva na vstup a pobyt na území členského státu, který povolení vydává;
- b) práva na volný přístup na celé území dotyčného členského státu, který povolení vydává, v rámci mezí stanovených vnitrostátními právními předpisy;
- c) práva na výkon konkrétního zaměstnání, k němuž jej dané povolení v souladu s vnitrostátními právními předpisy opravňuje.

Článek 16 *Práva*

Bez ohledu na právo rozhodné pro pracovní poměr budou mít sezónní pracovníci právo na:

1. na pracovní podmínky, včetně požadavků týkajících se odměňování, propouštění, zdraví a bezpečnosti na pracovišti, jež se vztahují na sezónní práci, jak vyplývá z právních nebo správních předpisů a/nebo všeobecně použitelných kolektivních smluv členského státu, do kterého byli v souladu s touto směrnicí přijati;

Neexistuje-li systém, na jehož základě by bylo možné prohlásit všeobecnou použitelnost kolektivních smluv, členské státy mohou, pokud se tak rozhodnou, vycházet z kolektivních smluv, jež jsou obecně použitelné na všechny obdobné podniky v dané zeměpisné oblasti a v rámci daného povolání či odvětví, a/nebo z kolektivních smluv, které uzavřely nejrepresentativnější organizace zaměstnavatelů a organizace zaměstnanců na vnitrostátní úrovni a které jsou uplatňovány na celém území daného státu;

2. rovné zacházení jako se státními příslušníky hostitelského členského státu, a to přinejmenším s ohledem na:

- a) svobodu sdružování a spolčování a členství v odborových organizacích nebo v organizaci, jejíž členové patří k určité profesní skupině, včetně výhod poskytovaných uvedenými organizacemi, aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o veřejném pořádku a veřejné bezpečnosti;
- b) ustanovení vnitrostátních právních předpisů týkající se odvětví sociálního zabezpečení uvedených v článku 3 nařízení Rady (ES) č. 883/2004;
- c) vyplacení zákonem stanoveného důchodu založeného na předchozím zaměstnání pracovníka podle stejných podmínek, jako jsou podmínky platné pro státní příslušníky dotyčných členských států v okamžiku jejich odchodu do třetí země;
- d) přístup ke zboží a službám a dodávkám zboží a služeb, které jsou dostupné veřejnosti, s výjimkou obecního bydlení a poradenských služeb poskytovaných službami zaměstnanosti.

Prámem na rovné zacházení uvedeným v odstavci 2 není dotčeno právo členského státu odejmout povolení nebo zamítnout prodloužení jeho platnosti v souladu s článkem 7.

Článek 17

Zjednodušené podávání stížností

Členské státy zajistí, aby třetí osoby, které mají v souladu s kritérii stanovenými v jejich vnitrostátních právních předpisech oprávněný zájem na zajištění dodržování této směrnice, se mohly se souhlasem sezónního pracovníka jeho jménem nebo na jeho podporu účastnit v jakémkoli správním nebo občanskoprávním řízení za účelem provádění této směrnice.

KAPITOLA V ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 18

Statistika

1. Členské státy Komisi sdělí statistiku týkající se počtu povolení k pobytu a víz, které byly vydány poprvé nebo prodlouženy, a v co největší možné míře také statistiku týkající se počtu povolení k pobytu a víz odňatých pro účely sezónního zaměstnání

osobám, které jsou státními příslušníky třetích zemí, a to ve členění podle občanství, věku a pohlaví, délky platnosti povolení a hospodářského odvětví.

2. Statistika uvedená v odstavci 1 bude sdělena v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007¹⁰.
3. Statistika uvedená v odstavci 1 se bude vztahovat na referenční období jednoho kalendářního roku a bude sdělena Komisi do šesti měsíců od konce referenčního roku. Prvním referenčním rokem je [*rok následující po časové údaje uvedeném v čl. 20 odst. 1*].

Článek 19 Podávání zpráv

Každé tři roky a poprvé nejpozději [*tři roky po datu provedení této směrnice*] Komise podá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice v členských státech a navrhne veškeré nezbytné změny.

Článek 20 Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do (*24 měsíců od data vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie*). Neprodleně sdělí Komisi znění těchto ustanovení a poskytnou srovnávací tabulku mezi těmito ustanoveními a touto směrnicí.

Tato ustanovení přijatá členskými státy budou obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz uveden při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 21 Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

¹⁰ Úř. věst. 199, 31.7.2007, s. 23.

Článek 22
Určení

Tato směrnice je určena členským státům v souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie.

V Bruselu dne [...]

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda